

Násilná výroba divočiny

V kulturním středoevropském prostoru byla „pokradmu“ prioritně určena území tzv. „železné opony“ na hranici „socialistického“ východního bloku k vytvoření tzv. Evropského zeleného pásu / European green belt. Toto bylo oficiálně potvrzeno až v r. 2018 v německém Eisenachu tzv. Eisenašskou rezolucí (žel, poněkud to vybuduje minulé historické paralely). Proklamativně má jít o zelenou páteř krajiny, ke zvýšení ekologické kvality území EU, kde má být vyhlášen ochranný status památné krajiny přírodního a kulturního dědictví. Tato linie byla spekulativně vymezena na území Skandinávie na východě Finska, v Pobaltských státech na severním pobřeží Estonska, Litvy, Lotyšska a Polska, dále po západní hranici někdejšího Polska a východní východního Německa, odtud po jz. hranici Česka, Slovenska a Maďarska a při hranicích býv Jugoslávie s Maďarskem, Rumunskem, Bulharskem, Řeckem a Albánií a také k Rakousku a Itálii (kde ale ekonomika většiny uvedených zemí je tristní, oproti západním). Jistě nepopíratelnou potřebou je zajištění územní ekologické stability Česka i EU. Uvedený záměr byl politicky prosazen na území Česka i Slovenska, kde však je požadována bezzásahová výroba divočiny pod pláštíkem vyhlášených národních parků. Avantgardními lidry módní ideologie bezzásahové výroby virtuální divočiny se staly kariérní osoby, zneužívající dlouhodobou fabulační mediální propagandu a populistické heslo: „příroda si sama pomůže“. Ideologové nesledují celostní příp. globální pohled, širší a zpětné vazby. Hazardní revoluční velkoplošná a rychlá výroba „divočiny“ realizovaná chráněným kůrovcovým uschnutím hřebenových smrčín Šumavy již přináší rozsáhlé dopady. Došlo k překotnému rozpadu lesních ekosystémů nejen Šumavy, ale i dalších území Česka při prohloubení sucha. V býv. humidní Šumavě nejprve došlo k vysychání nejcennějších lokalit rašelinišť a následně i dalších území. Z rozsáhlé, chráněné kůrovcové množárny, jsou migračním typem Stepping Stones postupně infikovány převládající smrčiny Česka s nedozírnými mezoklimatickými, vodohospodářskými, ekologickými a ekonomickými dopady, takže dochází k fatální ekologické destabilizaci. Ideologové ne vycházejí z přírodních zákonitostí a nezbytné spolupráce s přírodou, resp. ekosystémového asistenčního managementu. Řídící podporu EU vedl předák slovenské strany Zelených Ladislav Miko (občan ČR slovenské národnosti) a to z pozice ředitele odboru pro ochranu přírodních zdrojů a biodiverzity Generálního ředitelství pro životní prostředí Evropské komise a také jako krátkodobý ministr životního prostředí ČR. Od r. 2018 byl jmenován vedoucím Zastoupení EK na Slovensku (což připomíná gubernátora), přičemž současně je prezidentem filmového festivalu Ekofilm v Brně. Hlavní úsilí věnoval výrobě „divočiny“ v kulturní krajině Čech a Slovenska, k čemuž také vyrobil edukační film, který zdarma rozdával školám. Šéfredaktor časopisu Příroda Mirek Telička v čísle 11-12/2018 s ním na 6 stranách vede rozhovor, kde na otázku, zda je ČR v oblasti vodohospodářské pozadu odpovídá: nemyslím, naopak máme oproti jiným zemím náskok v oblasti know-how. Na závěrečnou otázku zda ekologická témata uvádí lidi spíše do deprese odpovídá: musíme si připustit, že výsledky naší činnosti v krajině a v přírodě jsou často opravdu depresivní a výhledy do budoucna často taky. Musíme si zkrátka přiznat, že jsme ledacos jako společnost zvorali. Nákladně ilustrovaný časopis Příroda prosazuje zejména divokou a nespoutanou přírodu, v řadě článků oslavující pouštní území. Články sledují převážně zástupce živočišné říše a zcela opomíjí vegetační základnu, neboť redakce si zřejmě neuvědomuje zásadní přírodní zákonitosti, např. že strom je základní ekostabilizační a ekoklimatická jednotkou. Proto nemají zájem o články reflektující současnou problematiku přírody. Podobně je tomu s odborným časopisem Ochrana přírody, ale i dalšími, a také většinou titulů denního tisku.

Současnou fatální situaci kůrovcové kalamity, o níž se v dlouhodobé kampani zásadně přičinilo Hnutí Duha trvalými požadavky výroby divočiny bezzásahovou ochranou kůrovce a přírodních procesů, je dnes nahrazen novými floskulami a novou kampaní Zachraňme lesy a dále přípravou nové zalesňovací vyhlášky s požadavky zajištění přírodě blízkých a odolných lesů. Naše MŽP politicky prosadilo bezzásahovost a místo potřebných mitigačních opatření prosazuje adaptaci na vzrůstající stresové faktory klimatických změn, přičemž osoby nesdílející bezzásahovou ideologii jsou ostrakizováni. Závěrem: není přiznána spoluúčast občanů na řízení a jejich aktivní občanství a není vnímána mravní úroveň protagonistů revoluční bezzásahovosti.

Mapa Evropského zeleného pásu (zdroj:www.wikipedia.org)

